

Kedves Közösségem!

Szeretném megosztani veletek örömeimet!

Ma a Pollackon "Fiúnapot" szerveztem az osztályomnak.

Ez azt jelenti, hogy meghívtam Tibit, Attilát, Józsit.

Tibi természetesen a "terülj-terülj asztalkámról" is gondoskodott: pogi, dobozos pepsi, ásványvíz, dizájn. 👍

Mindhárman arról beszéltek, ami az életük fontos része:

Józsi: mélységből a magasságba-katarzis!

Attila: barátság, apaság, Jézus ❤️

Tibi: cigányság, házasság, szenvedély, és minden más...Tudjátok?! 😊

Az volt a részem, hogy háttérben imádkozzak, és gyönyörködjek a testvéreimben. Mert nem tudtam mást, csak hálálkodni Istennek, hogy ilyen barátaim vannak!

Az én ars poetikám: A te ajándékom az én ajándékod.

Ezt abszolút megéltem.

Mennyire gazdag vagyok a testvéreim miatt, az ő életútjuk miatt.

Amit ők Istenből megéltek, az az enyém is. Az ő szenvedéseik, bukásaik, győzelmeik, kudarcuk, tapasztalataik gazdagítanak engem. Amit ők valaha a kagylóban csak kellemetlen karistoló homokként éltek meg, az ma a festőfiúk előtt kagylóból kinyílt igazgyöngyöt mutatott.

Csak próbálom átadni az örömeimet, amit ma a közösségben megéltem, dadogva. 😊 Talán kicsit átmeleg!

A fiúk nyitott füllel hallgatták a tanúságtételeket, úgy éreztem, többé-kevésbé (ezt nem tudhatom, csak remélhetem) nyitott szívvel is. Kérdeztek, oldódtak, beszélgettek, minden pogit megették. 💪 Az igazgató úr is hálás volt. 👍

A nap koronája a lezúduló esőn keresztül 🌧️ a közös ünnepi ebéd. 🙌

A legnagyobb vágyam az volt, hogy azt lássák rajtunk, hogy szeretjük egymást.

Nem is volt ez kérdés. Sőt! Valahogy a végén azt láttam, hogy itt az Isten Országá. Mi mindannyian együtt!

Nagyon fontos a közösség, Isten szereti a közösséget, akik keresik Őt!

Isten áldjon mindnyájatokat!

Attila! Tibi! Józsi! Büszkék vagyunk rátok!

Köszönöm nektek! Jó, hogy vagytok!

Szeretettel: Anett, aki gazdag testvérekben (pedig egyke 😊)